

Men jeg synes da ærlig talt også, at det da er ærgerligt, at det ikke er kommet på nogen varer endnu, men lad os nu prøve at se, om ikke vi kan få det til at virke. Lad os da nu gå i fælles front i stedet for det her fnidderfnadder, der er i Folketinget i dag, og lad os så få et ernæringsmærke, som kommer på varerne.

Det kræver jo bare, at vi samles om ét ernæringsmærke, og det kræver jo helt tydeligvis også, at Forbrugerrådet skal gå ind for det. Så det skal jo være et ernæringsmærke, som Forbrugerrådet også synes om. Og der er problemet bare, at Forbrugerrådet ikke går ind for det ernæringsmærke, som Socialdemokraterne vupti fremlagde her i sidste uge, så forbrugerne vil ikke have det. Det er da et problem, må jeg sige til hr. Magnus Heunicke.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Jeg ved godt, at det her spismærke kun har eksisteret i en måned, og at det er derfor, siger Venstres ordfører, det ikke er kommet ud på nogen varer endnu. Så må vi jo bare spørge: Jamen hvad er succeskriteriet? Kommer det overhovedet ud på nogen varer? Har Venstre den opfattelse, at der snart på Danmarks leverpostejer eller på gulerødderne kommer nogle spismærker, eller må vi bare vente og vente på, at det altså aldrig kommer ud?

Jeg har desværre frygten for, at det her mærke, som regeringen har opfundet, og som Venstre nu her står og slås for med brask og bram – og hvor de siger, de er forbrugernes parti nummer et – er et mærke, som vi aldrig får set skyggen af. Og et ernæringsmærke, som man ikke bruger på varerne, er altså ikke noget værd. Så hvad vil forbrugerne have? står Venstre og siger. De vil godt have Venstres eget mærke, som de ellers ikke kan se, og det er jo mystisk.

Jeg tror, man må kunne forvente, at hvis forbrugerne vil have et mærke, er det også et mærke, der sidder på varerne. Og det må vi holde fast i må være løsningen på den sag.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu sagde hr. Magnus Heunicke: »Vestres eget mærke«. Jeg bange for, at vi desværre ikke kan få lov til at sætte sådan et Venstremærke på – jeg synes ellers, det ville klæde mange varer.

Men jeg har hørt fra ministeren, og det har alle andre forbrugerordførere også, fordi det var på et fælles møde, hun sagde det, at der rent fak-

tisk er nogle virksomheder, der er interesserede i det her. Vi har kun haft det tilgængeligt i en måned. Så lad os nu se.

Jeg og Venstre er meget optaget af, at vi får et ernæringsmærke på varerne. Lad os så se, hvordan det kommer til at se ud. Mit hjerte banker for det ernæringsmærke, som regeringen har lagt frem, men jeg vil da ikke her i dag stå og afskrive alle muligheder for at se, om der også er andre ernæringsmærker. Det vil jeg da ikke, det ville da være helt vanvittigt at gøre.

Men en ting er, at forbrugerne ikke vil have det mærke, som Socialdemokraterne har fremlagt, noget andet er, at jeg jo heller ikke her i dag som Venstres ordfører kan stå og garantere, at de andre nordiske lande vil have det her spismærke eller et andet mærke.

Men lad os nu tage en snak om det, og lad os så komme videre i den her debat, for det er jo for forbrugernes skyld, vi står her. Det håber jeg da.

Formanden:

Tak til fru Inger Støjberg. Jeg tror, jeg på nuværende tidspunkt kan konstatere, at der ikke bliver afstemninger inden kl. 12.00, hvor vi holder frokostpause.

Vi fortsætter ordførerrækken, og det er med hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 11.45

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo ved at udvikle sig til en ganske interessant debat, det er det svært at skjule. Jeg må indrømme, at min fornemmelse lige nu er, at der er sådan en form for forvirring på ret højt plan, og det handler ikke mindst om Socialdemokraternes ageren i det her.

Jeg var egentlig meget tilfreds med, da jeg så betænkningen til dette beslutningsforslag, at man klart kunne se, at Socialdemokraterne ville undlade at stemme, og det må selvfølgelig bygge på, at man, hvad man jo i hvert fald indtil for nylig i Socialdemokratiet også vidste, var klar over, at det her blot ville medføre en dom ved EF-Domstolen, og at det derfor ikke var en farbar vej at gå.

Så fornemmer jeg ligesom, at Socialdemokraterne i dag fører en form for tjubangforhandlingsmetode, hvor vi i forbindelse med den her debat konkret skal gå ind og afgøre, hvilken mærkningsordning man skal slå over på.

Jeg har ikke fået nogen henvendelse fra Socialdemokratiet omkring det her mærke, og jeg synes, at en nordisk løsning måske kan lyde be-